

човѣка, който му е далъ идеята, и който ще трѣбва да му даде и нуждната форма на управление . . .

По казванкето на Маринъ Попъ *Дукановъ* — на 25-януарий (1869 год.) *тайната поща* отъ Турно-Мжгуреле донесла на Левски едно писмо и единъ колетъ въ зебло обвитъ. Съдържанието на колета било: по сто екземпляра отъ 1, 2, 3, броеве на в. „Свобода“; около 25 екзем. отъ „Страданията на България“ и 5 екземпляра отъ брошурата „Е ли е крива судьбина“? Писмото едвамъ прочели — почеркътъ на Л. Каравеловъ е отъ най-мжчинитъ за четение. Въ писмото си Каравеловъ хвалилъ Дяконътъ, гдѣто е добръ схваналъ неговитъ идеи, и гдѣто съ *рискъ* на живота си отишелъ да ги разпространява въ турскитъ вилаети: „Продължавайте поченатото дѣло: истинскитъ патриоти сж на ваша страна. Въ комитетитъ е спасението на многострадалната рая. Чръзъ комитетитъ ще добиемъ очакваната свобода“ — съ прочувствовани фрази се е свършвало писмото на *вдъхновителя*.

Въ писмото си Каравеловъ се оплакалъ на Дякона Левски отъ преслѣдванието на букурешкитъ чорбаджии и нѣмание на материални сръдства за рѣдовното издаване на вѣстникъ „Свобода“ — *Любенъ* молилъ *Василъ* да откупи нѣколко броя отъ в. „Свобода“ за смѣтка на досега урѣденитъ комитети.

Левски дълбоко билъ трогнатъ отъ писмото и подаркътъ (колетътъ) на Каравелова. На часътъ распратилъ чръзъ *Станя* и Хр. *Ивановъ* полученитъ номера отъ вѣстникъ „Свобода“ до приятелитъ отъ двѣтъ страни на Стара Планина. Взаимно вземалъ отъ приятелитъ въ Тетевенъ 50 *лири* турски и ги проводилъ на Любена, за да го насърди въ редовното издаване и *духовитото* редактиране на вѣст. „Свобода“ . . .

Бунтовническата прѣписка между *Василъ* и *Любена* тръгнала гладко и сладко, като по медъ и по масло . . 250 броя отъ вѣст. „Свобода“ Левски ангажиралъ за смѣтка